

Statsborger fra Afghanistan:

Nævnet stadfæstede i efteråret 2012 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en mandlig statsborger fra Afghanistan. Indrejst i 2011.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren er etnisk tadjik og sunni-muslim fra Kabul. Ansøgeren har været medlem af Det Demokratiske Khalq-parti i perioden 1985 til 1992, hvor han tilhørte Parcham-fløjen.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at han ved en tilbagevenden til hjemlandet frygter at blive slået ihjel af Taliban. Han skulle den [nærmere angiven dato i sommeren] 2009 som chef i et ministerium finansieret af United Nations Development Program (UNDP) deltage i et møde i Ghazni og tog en taxa sammen med to andre deltagere. Chaufføren, der viste sig at være talibaner, drejede pludselig af vejen og skar halsen over på en af medpassagerene. Ansøgeren blev overfaldet med en kniv både af chaufføren og af en anden person, der dukkede op. Han fik skåret maven op, blev slået i hovedet og blev bevidstløs. Den anden passager flygtede. Han så ansigtet på den talibaner, der overfaldt ham. Han var hospitalsindlagt i over et år efter episoden og fik svære mén. Tre talibanere opsøgte den [nærmere angiven dato i foråret] 2011 ansøgerens bopæl med våben, mens ansøgeren gemte sig på taget. Efter ansøgerens udrejse blev der skudt på ansøgerens bil, da hans svoger kom kørende i bilen med ansøgerens kone og børn.

Flygtningenævnet kan ikke lægge ansøgerens forklaring til grund. Flygtningenævnet har herved lagt vægt på, at ansøgeren under behandlingen af asylsagen har forklaret divergerende, ligesom ansøgerens forklaring ikke fremstår troværdig. Ansøgeren har således indtil mødet i Flygtningenævnet forklaret, at forsædepassageren fik skåret halsen over af chaufføren, hvorimod ansøgeren for Flygtningenævnet har forklaret, at chaufføren stak kniven igennem passagerens hals, således at kniven stak ud på den anden side af halsen. Flygtningenævnet finder det utroværdigt, at taxaen den [nærmere angiven dato i sommeren] 2009 standsede netop på et sted, hvor en person med kniv kunne komme chaufføren til undsætning, navnlig efter oplysningen om, at taxaen pludseligt blev bragt til standsning af en større ujævnhed i vejen efter et forudgående håndgemæng, hvorunder forsædepassageren trak i rattet. Det findes tillige utroværdigt, at der gik et år og syv måneder fra knivoverfaldet på ansøgeren, til Taliban opsøgte ham på bopælen. Det findes endvidere utroværdigt, at ansøgeren med sin familie efter Talibans henvendelse på bopælen først flyttede efter 10-15 dage og alene omkring en kilometer væk med den begrundelse, at det ikke var så nemt at finde et hus.

Flygtningenævnet finder derfor ikke, at ansøgeren har sandsynliggjort, at han ved en tilbagevenden til hjemlandet vil være i risiko for konkret og individuel forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1. Ansøgeren findes heller ikke at have sandsynliggjort at være i reel risiko for umenneskelig behandling eller andre forhold omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”